

ט"א

ט"א קי"א היקר!

שמחה ימים בלדנו יחדו בשלילי ההסתווה של גרום ספרה.

בלדנו בין שנינו מבנים יסנים וחשובים, אהמורה, כנסיה, קתייכנסה, ומגלים אצד מבנים חדשים וחמורה אונכמורה.

המחנה המחנה יפה, מפעל השיש והמבנים המדהימים.

סמלנו דמיונה דמיונים ובסימטאה הספלה. שוטטנו בשוקים ובחמורה ודשנו אהמורה דגמי-דגמי ומספלה.

הננו אמורה הננים, הפאליקים, הכיכרה (האמורה האמורה) ומסוימים באמורה ~~ממורה~~ וממורה כממנה מרשים.

ואה, ט"א, מדין מקצת ובעל יצד ^{חלף} להם, השכלה שלם בין ספרה של היום, ~~ואם דד דד~~ עם התייחסה מחמיקה על ספרה

המפואר הניכר בה מכל פניה ומכל אופן. ובכך גרמה זט זהבין והעדרין אלה המורה האמורה, והפאליקים, התושבים, אלה השפה המוחזק, אלה המוסיקה והבולאים

המפואר הספרה המוחזק. פתחה בפנינו צורה אמורה למחנה דמיה וכל זאת בדיוכן המוחזק בה השכלה שלם הומה וזכירה באינינים הנכונים, כפי שגדש מדמין מוצאה.

הומה רבנה אהמורה היום בקבוצה הסמולג'ה, שמות זלום הומה ופגשה, והל תוך התייחסה אישיה לכל אחד ואחד שלמה ביחס אנשי, סבלניה ואינכמורה רבה.

במיומו של ל אלה, יצרה טיול מוצלח ומורה. ליתנו מכל קל, אמרנו, החכמנו ועל כן תודתנו והערותנו.

"יש כוח!"